UNIVERSUL SPORTIV

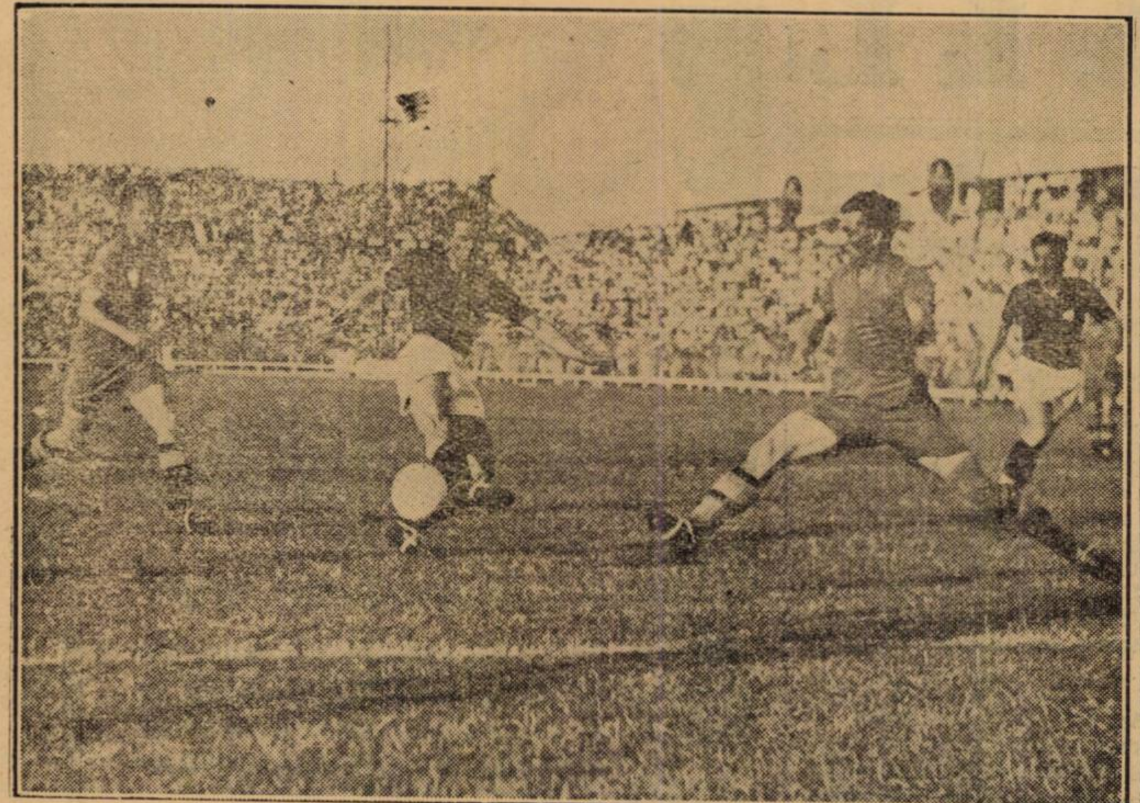

Antonini, încolţit de Chiroiu şi Burger, reuşeşte totuş, să shooteze

— Ce mărunt e...
— Om care se respectă..., îl cheamă Klein.
Jocul începe timid, nesigur, cu dibueli, deslânat.
E ceva care aduce cu un sport cu balonul rotund.
Dar chestiunea durează doar câteva minute până „greii" dela „Ripi" se încing.
Kotormani nu se desminte, lucrează cu lovituri de cap.
— Bravo, aşa băiat zic şi eu: are şi cap şi picioare.
— Dar cine este italianul ăla care sare ca un ţap?
— E Capra.
O dudue blondă, blondă, şi cu mult rimel pe genele kilometrice, drapând doi ochi „bleu ciel", mari, focoşi, se interesa cu vădită perseverenţă:
— Arată-mi-l te rog pe Perversi.
O fază a jocului, o îmbulzeală şi arbitrul flueră violent.
— Hands, dragă, constată o dudue.
— Nu, e „foult", contrazise o alta.
— Ba e hands.
— Ba nu, e „foult".
— ???
— Când îmbrânceşti un jucător nu e „foult".
Parcă era o tribună dintr'o comedie cu „Micky-Mouse".
Al doilea şi al treilea „bob" au urmat urgent.
Pauză...
Destindere generală, reflecţii, constatări, etc.
—Ce se joacă acum?, întrebă o neofită.
— Pauza, duduie.
La reîncepere, italienii joacă din răsputeri.
Extrema stângă Cossi e peste tot, trece peste adversari.
— Cossi ăsta şi-a luat-o în cap: îi „coss"-eşte pe toţi.
Şi totuşi când soarele a început să pornească pe drumul care duce spre culcare, Ripensia în zi mare domină, domină, şi iar domină, fluerul final surprinzând un categoric şi reconfortant 3-0 pentru azurii.
Pe porţile arenei, puhoiul de lume s'a revărsat uşor, vesel, îndreptându-se spre reglementara sărbătorire a victoriei.
La urcarea într'un vehicul, care avea să ne ducă la gazetă, am surprins ultima „chestie":
— Dacă ar mai trăi Caesar ar mai muri odată.
— Dece?
— Pentrucă milanezii i-au inversat celebra telegramă, compromiţându-l.
— Cum adică?
—Veni, vidi şi... victi sumus? Adică am venit, am văzut şi... am înghiţit-o.

— Emil Iencec —

MATCHUL

Footballul românesc a avut eri o tresărire de vitalitate.

Un moment irezistibil, de forţă, de voinţă nezdruncinată şi de credinţă într'o victorie pronosticată ca imposibilă.

Sub cerul torid, entusiasmul miilor de spectatori s'a prăvălit în aerul imobil în cascade nestăpânite.

După un doliu prelungit sărbătoarea de eri a readus nădejdi ascunse şi a redat o încredere, care se jena să se mai afirme.

O repriză magnifică, de luptă năvalnică, de victorie mare cât au putut s'o încapă marginile cele mai întinse ale bucuriei româneşti.

Un scor categoric şi o manieră splendidă dealungul unei reprize întregi au dat publicului românesc momente de satisfacţie inegalabilă.

Ripensia, acest „11" al peluzelor, şi-a câştigat din nou simpatia, care începea să se întunece.

Eri a luptat întins, a cheltuit energie cu plăcerea unor juniori emoţionaţi de imensitatea multicoloră a tribunelor şi a isbutit un rezultat neaşteptat.

In ziua în care optimismul cel mai elastic nu prevedea decât consolarea unei înfrângeri onorabile Ripensia, pasărea Phoenix a footballului românesc, a înviat dintr'o tinereţe bănuită inexistentă.

Elanul tânăr al timişorenilor a surprins, ca şi jocul lor agresiv şi nervos.

Pentrucă eri, echipa românească a fost aceea, care a arătat însuşiri excepţionale de luptă, spirit şi adaptare la un efort concentrat.

Timişorenii au câştigat eri în patru minute. Trei goaluri, cari nu au lăsat milanezilor timpul să înţeleagă ce se petrece cu ei, au asigurat victoria.

Şi când arbitrul a sancţionat intenţiile de luptă liberă ale fundaşilor italieni, prezenţa unei echipe româneşti în turul următor apărea ca sigură.

Inaintaşul ripensist a ratat însă lovitura, care ar fi statornicit cu o săptămână mai devreme un succes ce pare acum numai probabil.

Indoiala persistă şi entusiasmul nu poate să se întindă în toată lărgimea.

Revanşa dela Milano e un semn de întrebare pentru participarea României în turul secund al Cupei Europei Centrale.

Dar ecuaţia milaneză va fi acum rezolvată mai uşor.

Avantajul celor trei puncte marcate la Bucureşti va rezista asaltului disperat de Duminica viitoare.

Lupta va fi mai dură, efortul mai puternic şi mai îndelung dar forţa românească a trecut primul examen cu o uşurinţă, care ne dă încredere.

Asediul care ne aşteaptă la Milano nu ne mai sperie.

Incăpăţânarea românească va rezista şi sub climatul fascist.

*

Matchul începe cu o simfonie de culori.

In lumina puternică, verdele gazonului capătă o nuanţă ascuţită.

Tricourile noui, roşu cu negru, în dungi verticale, şi chiloţii albi şi extrem de scurţi ai milanezilor au un relief de culoare neobicinuit.

Un monom ondulat, elastic cu o poftă de joc, ce nu poate fi stăpânită e apariţia italienilor.

O repriză magnifică şi RIPENSIA a câştigat detaşat marcând 3 goaluri în patru minute

MARCU a marcat de două ori şi a ratat un 11 metri

DOBAY a înscris al treilea punct

(Urmare din pagina I-a)

Ii urmează timişorenii, apariţie mai masivă şi aplauzele unite ale peluzelor şi tribunei sparg aerul, care măsoară exact entusiasmul şi simpatia spectatorilor.

Echipele se strâng la centru şi în această variaţie mişcătoare de culori puternice, silueta miniscul ă a arbitrului Klein trece neobservată, deşi arbitrul pestan poartă pantaloni lungi cu dungă impecabilă.

Un fluer puternic, contrastând puternic cu debilitatea emitentului pune capăt fotografiilor şi accelerează pulsul spectatorilor.

Echipele se aliniază în următoarele formaţii:

RIPENSIA (tricouri albastre şi chiloţi albaştri): Pavlovici, Bürger, Chiroiu; Gall, Kotormani, Deheleanu; Bindea, Becke, Marcu; Ciolac, Dobay.

A. C. MILANO (tricouri roşu cu negru şi chiloţi albi) Diamanti, Perversi, Bonizzoni; Gianesello, Bartoletti; Loeti; Capra, Antonini, Baffi, Gabardo, Cossi.

IN MINUTUL 2 PAVLOVICI PLONJEAZA FORMIDABIL

Jocul începe năvalnic, cu acţiuni hotărîte pe aripi construite de italieni.

Şi astfel în al doilea minut de joc Pavlovici se întinde, în toată lungimea lui, după un shoot puternic al lui Bartoletti.

Ripensistul a apărat un goal aproape sigur.

Jocul se domoleşte apoi într'un întreg sfert de oră de studiu.

Italienii joacă prudent cu mijlocaşii mai mult în apărare.

Ripensia atacă exclusiv pe aripa dreaptă dar toate acestea atacuri sunt încurcate de Marcu.

Inaintaşul centru al timişorenilor ori joacă cu spatele la poartă ori deschide aiurea.

DOUA OCAZII MARI RATATE

In minutul 15 Perversi salvează în corner şi imediat jocul este în câmpul românesc, Pavlovici ese greşit din poartă dar Gabardo ratează.

In minutul 27 se produce un foult la poarta lui Diamanti.

Marcu trage, dar Perversi respinge. Mingia ajunge la Dobay, care trage puternic dar din nou Perversi contrează şi salvează.

Timişoreanul era numai la şease metri de poartă.

O BARA A LUI BAFFI

Două minute mai târziu un atac pe extrema dreaptă aruncă panică în peluze.

Brazilianul Gabardo îl atrage pe Deheleanu şi trece mingia lui Capra, care centrează pe jos.

Baffi ţâşneşte printre fundaşi şi trage extrem de puternic dar shootul său plesneşte bara transversală.

Pavlovici, hipnotizat, n'a putut face nici o mişcare.

Ultimul sfert de oră vede o luptă aprigă, în care viteza italiană e cumpănită de masivitatea timişoreană.

In minutul 33 se produce un corner la poarta milaneză.

Lovitura este executată de Dobay. Diamanti ese din poartă dar nu poate ajunge mingia.

Invălmăşeală, contre; faza se limpezeşte cu greu dar milanezii scapă şi de data asta.

In minutul următor însă inevitabilul se produce.

Diamanti, portarul milanez, prinde mingea cu o frumoasă săritură

Bindea are mingia, aleargă pe tuşe şi centrează pe jos la Marcu, care se afla pentru prima dată cu faţa la goal.

Inaintaşul ripensist ghiceşte un shoot puternic în colţul din dreapta, sus, şi marchează imparabil.

Entusiasmul spectatorilor este nemărginit dar imediat îl stinge emoţia.

La 16 metri Gabardo, liber, shootează puternic şi mingia trece puţin deasupra barei.

MARCU MARCHEAZA DIN NOU

Marcarea goalurilor o stabileşte o psichologie particulară şi pentru învingători şi pentru învinşi.

O psichologie, care a făcut valabilă constatarea că un goal se marchează cel mai uşor în momentul următor marcării celui dinainte.

Ripensia a avut norocul că a avut două ocazii de goal imediat după ce Marcu a marcat primu punct.

N'au trecut nici două minute. In aer mai stăruie încă aplauze răzleţe pentru sprava lui Marcu, când tot el shootează prin surprindere dela 12 metri şi marchează tot în colţul din dreapta.

DUPA DOUA MINUTE AL TREILEA GOAL

De data asta Dobay a marcat în pline aplauze.

Becke are mingia şi deşi are spaţiu liber de tras la poartă pasează uşor lui Ciolac, care se afla liber la vreo opt metri de poartă.

„Bătrânul" Ghiţă are ocazia să dea o splendidă dovadă de rutină.

In loc să se grăbească să tragă, îi pune, cu capul, mingea în shoot lui Dobay, care trage puternic.

Publicului îi este imposibil să aplaude mai puternic.

O REPRIZA PALIDA

Matchul şi-a epuizat forţa în repriza întâia.

Ripensia, care a dat tot ce-a putut înainte de pauză nu mai poate face decât un joc de apărare, în care Dobay e cel mai bun dintre fundaşi.

Ca dominare, e rândul italienilor să aibe întâetate.

Dar forma extraordinară a lui Pavlovici şi ghinionul evident al oaspeţilor împiedică modificarea scorului.

A. C. Milano are de mai multe ori ocazii să marcheze dar cei doi factori de mai sus nu se desmint nici o clipă.

O RELUARE BRUTA

S'a răcorit deabinelea şi toată lumea se aşteaptă la o continuare mai îndârjită. Repriza dramtică, de întinsă nervozitate, care trecuse în încordarea generală, lăsa liberă această impresie.

Dar jocul continuă lent şi deabia în minutul 53 se produce o fază mai animată.

Cossi execută o lovitură de colţ, mingia ajunge la Bartoletti, care dela 16 metri trage puternic dar... Dobay respinge cu capul un goal sigur.

Un minut mai târziu Chiroiu lovit ese de pe teren şi Bindea trece fundaş în locul lui.

DOBAY TRAGE IN BARA ŞI BINDEA RATEAZA

In minutul 56 Dobay aleargă pe tuşe şi trage în bara verticală dar în spatele porţii.

Trei minute mai târziu, Bindea scapă singur, lăsând în urmă şi pe Loeti şi pe Bonizzoni, dar trage afară pierzând un goal aproape sigur.

Cu această acţiune a lui Bindea s'au terminat toate încercările ripensiste.

De aici înainte, A. C. Milano pune stăpânire pe joc şi numai Pavlovici scapă pe timişoreni de eliminarea sigură încă dela Bucureşti.

Pentrucă e sigur că dacă milanezii marcau cel puţin un punct, acasă sarcina lor era mult mai uşoară.

PAVLOVICI APARA EXTRAORDINAR

Pavlovici, Dobay şi Kotormani sunt oameni, cari au păstrat victoria ripensistă în această jumătate de oră, în care timişorenii — ei bine — puteau s'o piardă într'un match nul.

In minutul 15 Cossi aleargă, schimbă jocul pe dreapta şi Capra dela 10 metri trage puternic dar Pavlovici are un reflex admirabil şi respinge peste bară.

Două minute mai târziu din nou Cossi, trece de Bürger, trage puternic, Pavlovici respinge.

Mingia ajunge tot în picioarele lui Cossi dar Pavlovici apără din nou.

Cum a putut omul acesta să apere atât de slab în matchul dela Toulouse?

Şi iar Capra shootează şi iar Pavlovici respinge.

MARCU RATEAZA PENALTY-UL

Suntem în minutul 30 şi la centrul terenului Kotormani se luptă pe jos cu doi italieni cu vădite intenţii de lupte greco-romane.

Arbitrul vede şi se îndreaptă spre centrul terenului pentru a despărţi pe „luptători" făcând greşala de a nu opri matchul.

In timpul acesta, profitând de neatenţia arbitrului, Perversi şi Bonizzoni îl transformă pe Bindea în mingie.

Dar domnul Klein se întoarce şi surprinde pe ambii fundaşi în flagrant delict.

Penalty! Marcu trage puternic pe sus, exact deasupra lui Diamanti, care respinge.

Marcu trage din nou dar Diamanti apără.

Ultimul sfert de oră aparţine de departe italienilor. Ripensia se apără cu disperare şi Dobay salvează de mai multe ori situaţii extrem de critice.

In minutul 33 Antonini trage, Pavlovici plonjează şi respinge în picioarele lui Capra, care trage însă afară.

Peste cinci minute Capra are din nou ocazia să marcheze dar eternul Pavlovici apără din nou cu pumnii.

Italienii acceptă acum înfrângerea aşa cum este de severă.

Căci deşi atacă insistent şi cu cei doi fundaşi pe linia de centru, acţiunile lor nu mai sunt deloc închegate şi străbate impresia că au renunţat să mai lupte.

...şi domnul Klein, care a arbitrat admirabil flueră sfârşitul în entusiasmul tuturor.

Părăsesc terenul două echipe istovite, cari deabia mai pot ajunge în vestiare.

O VICTORIE NOROCOASA TOTUŞI

Ripensia a făcut într'adevăr o partidă surprinzătoare.

A jucat legat, cu nerv şi cu mult mai mult temperament decât adversarul său.

O repriză într'adevăr mare, de football modern, larg, uneori extraordinar de clar egalează pe cealaltă, în care timişorenii au scăpat datorită norocului şi lui Pavlovici.

Primele 45 de minute ale jocului Ripensia a jucat ca în timpurile când era cea mai mare echipă a României.

Şi totuşi victoria de eri deşi meritată, e norocoasă.

Nu atât pentrucă Pavlovici a apărat câteodată goaluri sigure ci mai mult pentrucă goalurile date au fost în majoritate norocoase.

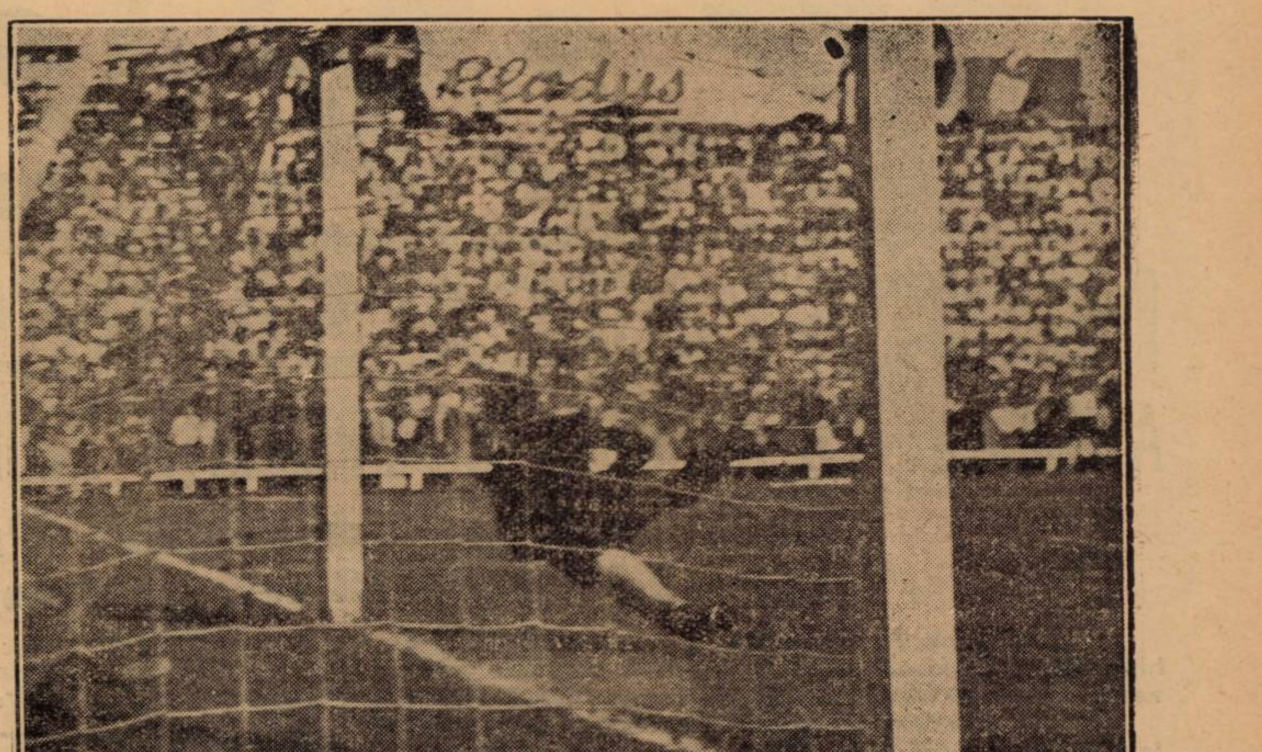

2-0! Diamanti s'a prăvălit la pământ, iar balonul puternic expediat de Marcu, s'a fixat în plasă

Ripensia a avut, exceptând penaltyul ratat de Marcu, în total trei ocazii de goal şi le-a transformat pe toate.

Shoturile lui Marcu, au fost două goaluri imparabile dar se putea tot atât de bine ca ele să iasă afară.

Luăm parte cu toată sinceritatea la entuziasmul public pentrucă sărbătoarea de azi a Ripensiei este în rândul întâi sărbătoare a footballului românesc.

Dar judecând la o temperatură mai puţin înaltă, la care obiectivitatea să reziste, trebue să recunoaştem că victoria de eri se datoreşte în bună parte şi norocului extraordinar al lui Pavlovici.

La urma urmei aceasta nu întunecă deloc meritul excepţional al Ripensiei, care rămâne intact, deoarece portarul e şi el jucător al echipei.

AŞA NUMITA TACTICA DEFENSIVA A RIPENSIEI

In repriza secundă Ripensia a jucat în apărare.

Dar nu a fost o tactică acest joc defensiv al timişorenilor.

Pojar este destul de inteligent pentru a nu-şi retrage în apărare echipa, când conduce pe teren propriu cu 3—0.

Jocul defensiv al timişorenilor a fost o obligaţie fizică.

Cei 11 jucători au dat tot ce puteau da, în prima repriză, aşa că după pauză efortul prelungit şi-a spus cuvântul şi muşchii lor au refuzat să se supună unei solicitări care întrecea de departe puterea lor de rezistenţă.

Ripensia a jucat în apărare pentrucă nu mai putea juca decât înapoi.

Altfel cele trei puncte marcate în prima repriză ar fi fost un avantaj prea mic pentru a păstra o şansă de calificare în turul următor.

Fireşte că la această istovire nu a contribuit exclusiv efortul depus în cele 45 de minute.

Ea se datoreşte în mare măsură şi căldurii toride, de autentică stepă continentală, ce-a apăsat cu greutate de plumb pe umerii celor douăzeci şi doui de jucători, cari au voit s'o ignoreze.

DESILUZIA MILANEZA

A. C. Milano a mai jucat la Bucureşti dar între partidele făcute în precedenta vizită şi cea de eri există o mare diferenţă.

A jucat atunci o echipă cu autentică alură latină.

Eri deşi a păstrat uneori o viteză, pe care i-o cunoşteam, şi a executat câteva schimbări de joc clasice Milano n'a arătat nimic din ceiace-i caracteristic pentru o echipă italiană.

Ştiam că pentru mentalitatea fascistă un match e un act de conştiinţă.

Cu atât mai mult când acesta se dispută pe teren străin şi e în joc prestigiul footballului italian.

Ori eri nimic din aceste însuşiri caracteristice climatului mediteranian n'au putut fi remarcate în jocul făcut de reprezentanţii „footballului de aur".

Dacă ar fi să facem o comparaţie de „latinitate", echipa românească a fost aceea, care a jucat mai latin.

E drept însă că echipa italiană are scuza puternică a unei formaţii incomplete, în care au jucat trei rezerve.

Intr'adevăr cu un portar mai rutinat poate s'ar fi evitat goalul al doilea tras prin surprindere de Marcu tot aşa cum cu titularul postului de extrem stânga s'ar fi dus la capăt mai multe atacuri.

Rămâne însă valabilă impresia că echipa milaneză nu a jucat eri de loc latin.

Şi din cauza aceasta a pierdut un match, pe care noi credem că altfel l-ar fi putut câştiga.

CUM AU JUCAT

Matchul de eri este dominat de departe de figura făcută de Pavlovici, care a fost fără discuţie cel mai bun jucător din 22.

Eri timişoreanul a făcut poate cel mai frumos match din câte a făcut la Bucureşti şi lui îi datorează Ripensia victoria de eri.

Alături de el, factori proeminenţi în construcţia succesului ripensist sunt Kotormani şi Dobay.

Mijlocaşul centru a făcut una dintre cele mai bune partide ale lui iar Dobay a fost fără discuţie „cel mai bun din cei patru fundaşi de eri".

Marcu are meritul celor două goaluri marcate iar Deheleanu pe acela, foarte important de a-l fi marcat sever pe Capra.

Buerger, Chiroiu, Ciolac şi Bindea buni; mai slab Nagy

ITALIENII

Italienii au avut în Diamantini un portar bun, de real talent, dacă ţinem seama că e portarul juniorilor, şi un mare, un admirabil jucător de viitor în Baffi, centrul atacant.

Cu un joc de cap care a făcut o impresie formidabilă, cu o mobilitate şi un shoot la fel de excepţionale, înaintaşul centru care are numai 18 ani, este în mod sigur titularul lui „squadra azzura" peste câţiva ani.

Cuplul de internaţionali Perversi-Bonizzoni bun; cu degajări precise, atac la om şi joc de cap cei doi fundaşi au alcătuit un compartiment puternic.

Partea slabă a echipei o constitue linia de mijlocaşi. Gianesello, Bartoletti şi Loeti sunt trei jucători de clasă inferioară celorlalţi.

Inaintarea, cu excepţia lui Cossi, a jucat bine.

Capra, Gabaldo şi Antonini sunt jucători de valoare incontestabilă.

N. Suciulescu

Corner la poarta lui A. C. Milan. Cotormany —jenat— nu poate atinge balonul, decât cu mana

Formaţiile înainte de match